

Joh. 14, 22-31 – preek – NGKO – 10-01-‘16

Serie: Mooie mensen zoals Jezus 6. Vrede

Imagine

Imagine there's no countries

It isn't hard to do

Nothing to kill or die for

No religion too

Imagine all the people

Living live in peace...

'Imagine' van John Lennon, 'Stel je voor'!

Ineens weer nummer 1 in de top 2000 vorig jaar.

Waarom? Omdat Davide Martello het lied in de buurt van het theater Bataclan in Parijs op de piano speelde,

vlak na de aanslagen daar in November.

Volgens dit lied is het pas vrede wanneer er geen religie meer is.

Geen landsgrenzen om te verdedigen en geen geloof,
zonder geloof wordt het pas voor alle mensen vrede.

'Ah joh dat bedoelt hij niet zo, 't is gewoon een mooie melodie.'

Nou toen ze hem dat vroegen, bedoelde hij dat wel degelijk:

(Mooie mensen zoals Jezus) 6. Vrede...

“Religies vechten met hun bommen in de naam van God,
ik vecht met mijn piano in naam van de vrede.”

Dat is nu een beetje het gevoel hè:

gelovigen zijn godsdienstwaaninnig (zoals Herman Finkers ook fijntjes noteerde),
ze moorden in naam van God. Allahoe Akbar. God is groot!

En in de ogen van veel mensen, zijn wij ook net zulke waanzinnige gelovigen.

En dan vanmorgen de boodschap:

‘vrede krijg je juist van de Heer’! Via geloof, via religie.

Want ‘vrede’ is een eigenschap van de vrucht van de Geest.

Wij zouden dit lied ook hebben kunnen schrijven, maar er zou één zin anders zijn:

Imagine there’s religion,

Imagine all the people

Living live in peace.

en de boodschap is dan precies omgekeerd.

Dat is de boodschap van de bijbel.

Een boodschap en een beleving die recht tegenover elkaar staan!

In dezelfde samenleving.

Hoe zit dat?

Natuurlijk is er verschil tussen gelovigen.

Wij die veel dichter bij de wereld van het geloof staan, kunnen wel onderscheiden tussen
gewelddadige gelovigen en geweldloze gelovigen. Tussen extremistische uitingen van de
Islam en het christelijk geloof.

Maar de anderen staan daarvoor veel te ver weg,
die zien van die afstand alleen maar gelovigen.

Ja, en die zullen allemaal wel hetzelfde zijn.

En kunnen wij dat ook aan die anderen uitleggen?

Kunnen wij vertellen hoe ons geloof de vrede brengt?

En kunnen wij daar uit ons eigen leven voorbeelden van geven?

Of kennen wij die vrede ook niet zo uit ervaring?

Alleen al, alle geweld en ellende in onze wereld,
die ons de laatste jaren niet meer met rust lijkt te laten.

Ik heb daar last van!... Jullie ook?

Als ik weer ongewild getuige ben van een nieuwe gruwel.

(Een foto van een verdronken meisje op het strand, een bericht over een zoon die van IS zijn
moeder moet executeren)

Ik kan tegenwoordig regelmatig een diepe zucht niet meer onderdrukken. Die moet er
gewoon uit!

En als er dan nog moeite in je eigen leven bijkomt met gezondheid,
 teleurstellingen in je werk en problemen in je huwelijk?
 Ervaar je daar middenin dan juist door je geloof vrede in?
 Af valt je dat enorm tegen?
 Heb je meer aan muziek zoals Davide Martello?

Vrede of onvrede?

‘Vrede op aarde’, het is nog maar even geleden,
 dat we het hier samen zongen.
 Waar hebben we het dan over?
 Dat is natuurlijk veel meer dan ‘geen oorlog!’.
 Een wapenstilstand is wel een hele magere vrede.
 Vrede is een stukje paradijs, dat begint in je hart.
 Dat is echte vrede!
 Vrede begint al gewoon ‘thuis uit de kerk’ zometeen.
 Het is iets in ons persoonlijk leven.
 Als je hier in de gemeente vrede bij God gevonden hebt vanmorgen,
 kun je die vrede dan ongeschonden mee naar huis nemen?
 Of is het daar alweer heel anders? ‘In de kerk kan ik mijn geloof beleven, maar thuis zijn er
 weer hele andere zorgen waardoor ik de vrede soms zomaar weer helemaal kwijt ben.’
 Thuis wordt er ook iets anders van mij verwacht.
 Weinig ruimte voor het geloof van eerder vanmorgen.
 En op je werk wordt en weer wat anders van je verwacht.
 In de beleving van sommigen past het geloof daar helemaal niet bij.
 Je wordt als persoon uiteen getrokken tussen die verschillende soorten levens.
 Dat geeft onvrede.
 In beslag genomen door werk en zorgen en dat geeft stress.
 En meegezogen in conflicten: met collega’s, met jezelf en met God,
 Geloven kan alleen op een onbewoond eiland, lijkt het wel.
 want daarbuiten is het onrustig door de stress en zit je zomaar gevangen in een conflict.
 Dan is de vrede is ver te zoeken.
 Kan zo maar zo zijn hé.
 Wat is het antwoord van de Heer Jezus daarop?

Vrede

“Ik laat mijn vrede bij jullie achter.” (27)
 Dat lijkt heel anders dan je het soms beleefd.
 Hoe werkt dat dan?, vraag je jezelf dan af,
 het lukt mij immers bijna niet de boodschap mee naar huis te nemen.
 En daar begint het wel mee hè
 met een ‘boodschap’ over vrede,
 Eerst de engelen: ‘Ere zij God, Vrede op aarde.’
 En dan de Heer Jezus in eigen persoon,
 want Hij bréngt die vrede op aarde.
 Letterlijk hè, ik laat mijn vrede bij jullie achter, zegt Hij tegen zijn eerste leerlingen (27).
 De vrede van de Heer lijkt zo wel een gebruiksvoorwerp.

Net zoals: ik laat mijn fiets hier staan, jij mag hem wel gebruiken!

Gebruik mijn vrede maar voor jouw zorgen.

Gebruik mijn vrede maar en put daar moed voor jezelf uit.

Voor al die verschillende rollen die je moet vervullen, temidden van de stress en weet je bemoedigd bij het omgaan met conflicten.

Als je goed leest zie je hier niet staan:

‘ik zorg dat je je eigen vrede vind.’

Maar: “ik laat je ‘mijn’ vrede achter, die kun je voor je eigen vrede gebruiken.’

Hoe maak je gebruik van Jezus’ vrede?

(1) Eerst door besef: die vrede is er en die kan ik dus gebruiken.

De Heer Jezus is gestorven en opgestaan zodat het ook in ons leven vrede kan worden. Dat is voor ons mensen op aarde, maar moeilijk te begrijpen. Wij zien het soms zo anders en dat maakt ons dan weer moedeloos. Daarom stuurt de Vader ons de heilige Geest.

Niet in plaats van Jezus, maar als vertegenwoordiger van de Heer (‘namens hem’) Die brengt het ons in herinnering, staat er, maar dat is natuurlijk meer dan ons geheugen opfrissen. Dat betekent: “die leert ons de boodschap te begrijpen’, midden in onze levens in al die verschillende rollen, al die stress en onenigheid om ons heen.

In dat leven stuurt de Vader een helper - een Pleitbezorger staat er- de Geest met het besef van hoe het wérkelijk is. Dat is anders dan je soms meent te zien.

Je krijgt a.h.w. even contact met het thuisfront, zoals de militairen in het programma Missie Max. Ik zag vorige week een stukje van dat programma. Via videoboodschappen krijgen de uitgezonden militairen even contact met het thuisfront. En dat zet alles weer in het juiste perspectief. Het geweld in Afghanistan is niet de norm, maar de ‘vrede van thuis’, zo hoort het. En dat besef je even weer als je contact met thuis hebt: dat is de normale wereld, zoals hij hoort. Dat is wat de Geest doet. Hij brengt je opnieuw in contact met ‘thuis’, met de ‘vrede van het Koninkrijk’ die er na de komst van de Heer Jezus al is in een deel van het Koninkrijk van God. Hij brengt je tot het besef dat die manier van denken en leven normaal is en niet de toestand waarin jij elke dag leeft. De Geest laat die vrede in jouw besef achter, terwijl jij nog in bezet gebied leeft.

Nou nou, is dat niet wat sterk, kun je ons vrije land bijv. ‘bezet gebied’ noemen? Zo schrijft Johannes daar wel over. Laat ik dat eens uitleggen.

‘Wereld’

‘Wij leven in bezet gebied!’

In dat gebied laat de Heer zijn vrede achter (27)

Maar als dat zo is, waarom schrijft Lennon dan zo’n lied.

Waarom speelt Davide Martello nou net dát lied bij Het Bataclan en waarom worden er zoveel mensen door aangesproken dat het nummer 1 in de top 2000 komt te staan?

En waarom niet door de ‘vredesboodschap’ die de Geest namens de Heer Jezus achterlaat?

Maakt die dan helemaal geen indruk, zelfs in Kersttijd (Vrede op aarde), zelfs niet als de Geest van God zich er met alle macht Persoonlijk voor inzet.

En als ik een beetje doorvraag: 'waarom dringt die vrede zo vaak ook niet tot ons christenen door?'

Daarvoor moeten we even terug in ons tekstgedeelte, naar het begin. Judas, één van de discipelen vraagt zijn Heer: 'waarom maakt u zich wel aan ons maar niet aan de 'de wereld' bekend' (22).

Uit het antwoord van de Heer Jezus begrijp je dat met 'de wereld' maar niet gewoon de wereldsamenleving in zijn geheel wordt bedoeld, maar dat deel van de samenleving dat zich doorgaans niet bezighoudt met de boodschap van de Heer Jezus. Niet in gedachten en niet in hun dagelijkse leven. En daar ook niet ook niet helemaal van houden. Niet van de Boodschap en ook niet van de Boodschapper. Aan zulke mensen maakt de Heer zich niet bekend. Die blijven dus ook onbewust van zijn vrede (23-24). Dat is de consequentie.

De boodschap is hier mooi en moeilijk tegelijk.

- Mooi! Iedereen die van God houdt en belangstelling in Hem toont en in het de levensstijl die de Vader voorstaat. Waarvan de Heer Jezus het voorbeeld is, die zal ontdekken dat God de Vader naar je toekomt en bij je blijft (23). 'Wonen' is veel meer dan dat Hij je van een afstandje bemoedigend toeknikt. 'Wonen' is dat Hij bij je blijft als iemand van je naaste familie. Zo dicht bij. Je bent permanent in de aanwezigheid van de Vader. En de Geest helpt je dat te beseffen. Hij woont in je hart, zouden wij zeggen.
- Maar ook moeilijk! NI. dat iemand die geen interesse voor God heeft en voor het leven dat God de Vader wilt, op afstand van God blijft en dat God ook niet naar hem toe zal komen. En die zich dus helemaal niet meer bewust is van Gods bestaan. Laat staan van zijn vrede.

God doet precies wat je zelf wil, als jij niet wilt wat God wil. Dan laat Hij je los!

In de brief van Jakobus staat:

7 Onderwerp u dus aan God, en verzet u tegen de duivel, dan zal die van u wegvluchten. 8 Nader tot God, dan zal hij tot u naderen. (Jak. 4:7-8 NBV)

Zie je, dat is dezelfde boodschap.

Er is dus echt een deel van de samenleving waar God de Vader niet woont omdat de mensen Hem niet willen. Daarom merken zij ook niets van Gods vrede.

En dat is geen neutraal gebied, maar bezet gebied. Waar God niet is daar is de macht in handen van de 'heerser van deze wereld' (30), de duivel zoals Jakobus hem noemt.

Die 'heerser' is niet sterker dan God. Hij moet voor Hem vluchten en heeft geen macht over Jezus.

Die heerser kan alleen de leegte vullen waar God de Vader niet is, omdat de mensen Hem niet willen. Maar de satan vult die leegte wel met zijn vreselijke alternatief voor Gods Koninkrijk.

En dat zien we volgens mij op dit moment duidelijker dan ooit.

Met verdeeldheid, stress en conflicten met misbruik, geweld en wreedheid.

Alleen daar waar mensen God niet willen.

Wat een verantwoordelijkheid hebben wij, mensen, hè

Ik trek twee voorlopige conclusies:

(Mooie mensen zoals Jezus) 6. Vrede

1. De Heer Jezus laat vrede achter te gebruiken door de mensen die van Hem houden en Hem volgen
2. Maar Hij laat die achter in een samenleving die voor een groot deel nog bezet is door de satan en zijn volgelingen.

Gods vrede in de praktijk

We hebben nog een vraag over: waarom merken christenen dan soms ook zo weinig van de vrede van de Vader? Zij houden toch van Hem, dus dan woont Hij toch bij hen.

Volgens mij heeft het met twee dingen te maken.

1. De werldsamenleving zonder God heeft invloed op ons. Daar hebben we last van. En daardoor begint ons besef van Gods vrede te verdwijnen. We worden meegezogen in de sfeer van de samenleving zonder God, het soms gruwelijke alternatief.
2. En dan begint ons leven uit elkaar te vallen (1). De vrede die we in de gemeente van Christus ervaren komt, steeds lossert te staan van ons leven thuis, onze werkkring, de vrienden met wie we omgaan, de sportclub enz. Heel veel stukjes van ons leven komen los van God vrede en daarvoor in de plaats komt er steeds meer stress en conflict. Dat kan de besten overkomen.

En wat kun je daaraan doen?

Kom naar God toe en Hij zal naar jou toe komen.

Houd je weer bezig met de boodschap van God en span je in om je leven te leven zoals Hij het bedoeld en zoals de Geest het je wil geven, en God zal er bijkomen: met liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijk, goedheid, geloof zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

In WO II kwam Corrie ten Boom vanwege haar werk voor het verzet in het kamp Ravensbrück terecht.

Een vreselijk kamp onder een hels bestuur.

Het leek wel of de satan er woonde en God niet meer.

Zelfs voor een gelovige als Corrie was het moeilijk niet in die wrede, goddeloze, samenleving meegezogen te worden.

Op een dag stond ze weer eens op het appel, en was ongewild getuige van een vreselijke bestraffing van één van de medegevangenen. Niet om aan te zien.

Maar opeens hoorde ze boven zich in de koude voorjaarslucht, een leuwerik zingen.

En besefte door die zingende leuwerik opnieuw: 'ook hier is God'.

En voelde op die vreselijke plek Gods vrede voor haar naar binnen stromen.

Ze had opnieuw contact met haar thuisfront.

Met alle belofte die daarin mee komt.

Broers en zussen dat geldt ook voor ons:

Blijf dicht bij God, dan zal God dicht bij jullie blijven.

En jullie vrede geven.

Amen